

כל הזבחים שקבעו דמן פרק שני זבחים כה.

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

קיד א מ"י פ"ה מ"ל טול הגות סטומלה סלכה ט:

תורה אור השלם

1. והקריב גובח החלמי
אשר ליהו הלה לאלה
המתקה העזשה סדרה
ואותה ההלב בוכקה אמת והרב
ואותה כל החקלא אשר על
הדרב ט
2. ווזכר יהוה לאחרון ואנו
הנה נתני לך את משפטך
הרשות לך קדש רשותך יאלל
לח' ותנות לפשיטך להלכיך
לך עולך בדורותיך ייר
לך עולך
3. ואם האבל אבל מברש
ובחו שפער בום השילש לא
זהה המבריך אותו או והוא
לו פועל קורא והפשך קאנבל
מגנו עטעה החשא:

הנולדה בדור נין ומם מומתוין טו נא
בצלאל נינה כבצל מיניהם וויל שערותיהם נין
בדפלין זמוך ויל' כוין
שענקלה חתול הולן אונזענין כל' מליעו
קיזן מוט לי' מג' הוליכים לאומוניין
הועל כבדר ער'ג' דמיגען דלאטסן בע
סמעטן קמייתן דבלוטן (ד' ב')
פליין ולענין קהט סוככיס ומכנין
יעילת מג' הוליכים קמ'ל דכללה מלה
עכבדן ער'ג' דמיגען נמקת נגייס
פי' ז' מא' (ג') העראיך זמוץ הולן זמלומס
סיטין פפלטו הולן קקדסיט :

4. ואם האכל יאכל ביום
השלישי פגול הוא לא ירצה:
ויקרא יט, ז

מוסך רשי

שיטת מקובצת

לאrab חסידא מאיר אראב
דרכני עולח לזרני זורה.
שמוחה נל מוקה להה לי למיטני
נוולת נתני זעם דמי מני זעם סוס
זומשין כע זען זען גויסים

ההורה(ב): נגנו מנגנו מנגנו [מן]: **הממחה בזעם עזודה ע"מ** כן קלה[ה]:
פוגן: לכמיכי בקיפיס דקלמי פוגן
זה: שלר פקளות כגן נלפקן דמו געל
מן: ממענו. ממעטן לדון קלי' מהווען זע[ן]:
שא: מעוני. לדמענו מיעוטן קוח:
ומומו: צחא[ו]: צחא[ו] צחא[ו] צחא[ו]
למוקמו. דצ'א[ו]ל ממעט צויס אצ'א[ו]י
הממחה בזעם עזודה ע"מ כן קלה[ה]:

אמר שמואל ה' ר' כליאס דמי. ותכלו לנוין הקטלה ובצלמי ככש חלליינו קיליבס נמי שעה זו קרב כי טלי לענוין חילאה מצח ליה זכר לענוין מזות הקטלהנו נמי נזכר טו וקמי מני' דלי חמיטן צלמייס נחלון טויל היליא בזחן לו למחר טויל ממתבצה וטע'ג לדימיך ממליכת מזבח נלדא: רבי פרומס פסחים ר' יוחנן, ברודרין פ' דהה נה. ירוש' שבת פ' י"ד ה' ע' ש' ג' נקע פ' נקע נכו: מ' חורב' ב' ע' ש'